

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 2375 van 8 oktober 2007

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit, op 8 oktober 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggrijving van 7 oktober 2007, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 oktober 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 oktober 2007 om 8 uur 00.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van J. –C. NDJAKANYI die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekende partij is op 7 oktober 2007 te Zaventem aangekomen in het bezit van een paspoort met visum dat werd afgegeven door de Belgische ambassade te Kinshasa.

Bij de grenscontrole werd vastgesteld dat verzoekende partij niet in het bezit was van documenten ter staving van het doel van haar voorgenomen verblijf. Aan verzoekende partij werd op 7 oktober

2007 een beslissing tot teruggrijping betekend op basis van artikel 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij werd tevens onderworpen aan een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats op basis van artikel 74/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Ingevolge artikel 71, tweede lid van de Vreemdelingenwet is deze tweede beslissing enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de plaats van vasthouding en is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd. De Raad beperkt zijn onderzoek dan ook tot de beslissing tot teruggrijping.

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De beslissing tot teruggrijping luidt als volgt:

“betrokkene heeft via de Belgische ambassade een visum type D bekomen voor studies aan de Hogeschool te Charleroi.

Betrokkenen kan echter geen toelichting geven bij zijn studies. Hij is niet in het bezit van enige documentatie betreffende zijn studies en kan er mondeling niets over vertellen. Betrokkene verklaart uiteindelijk psychologie te zullen studeren. Hij kan dit niet staven aan de hand van documenten. Bovendien blijkt uit het interview dat hij de elementaire basiskennis betreffende deze materie ontbreekt ondanks het feit dat hij hiervoor cursussen zou gevolgd hebben. Ook van deze cursussen heeft hij geen bewijzen.

Betrokkenen zou in 1989 afgestudeerd zijn van het humaniora. Hij kan hiervoor geen bewijzen voorleggen.”

De Raad merkt op dat de grond tot teruggrijping rechtstreeks voortvloeit uit de Schengen-overeenkomst. De bedoeling van de Schengen-controle is dat de grenscontrole van elke lidstaat kan nagaan wat de bedoeling is van de reis en welke de verblijfomstandigheden zijn van de vreemdeling. Indien er twijfels bestaan over de werkelijke bedoelingen van de vreemdeling, zoals in voorliggende geval, moet hij het doel van het verblijf en de omstandigheden ervan kunnen staven met relevante documenten en stukken. Uit de inhoud zelf van de bestreden beslissing blijkt dat zij de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen zodat op het eerste gezicht voornoemde motivering, de bestreden beslissing kan schragen.

De Raad merkt verder op dat overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State (R.v.St., nr. 92.251, 16 januari 2001), er geen rekening kan gehouden worden met verklaringen of documenten die achteraf worden verstrekt, nadat de toegang tot het Schengengrondgebied reeds werd geweigerd.

Betreffende het ernstig nadeel werpt verzoeker op dat door te worden teruggestuurd naar Congo hij een academiejaar dreigt te verliezen. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoeker op korte termijn naar België kan terugkeren voorzien van de nodige onderwijsdocumenten waardoor aan de bedoeling van zijn reis bij de grenscontrole niet langer kan worden getwijfeld.

Het aangevoerde middel is niet ernstig.

De vaststelling dat er is niet voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden als bepaald in artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 oktober 2007 door:

dhr. J. BIEBAUT, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. DE MUYLDER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DE MUYLDER.

J. BIEBAUT.